

LA SOLITUD AL PATI

Al matí s'aixeca tremolant
Perquè ha d'anar a l'escola,
Quan hauria d'aixecar-se
Somrient a totes hores.

A l'hora del Pati
Sempre està sol
i jo em preguntava
Perquè amb ningú no jugava.

Un dia vaig escoltar
Com els altres li cridàvem.
Jo no sabia que passava,
Però allò no m'agradava.

Em vaig apropar a ell
i un somriure li vaig fer,
quan ell em va mirar
vam començar a jugar.

Aquell dia vaig aprendre
que cap nen ha d'estar sol
i si et trobes en aquesta situació
hauràs de fer com Jo!

Izel Márquez